

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

ELSŐ SZEKCIÓ

NAGY ISTVÁN kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(121/11. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2015. október 15.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Csák kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Elisabeth Steiner, *elnök*,

Paulo Pinto de Albuquerque,

Erik Møse, *bírók* és

André Wampach, *helyettes szekció-hivatalvezető*,

2015. szeptember 22-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően

az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (121/11. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Nagy István ("a kérelmező") 2010. december 14-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Szabó P. egri ügyvéd képviselte. Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. kormányképviselő képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2015. január 8-án a kérelemnek az eljárás hosszával kapcsolatos panasza, valamint az azzal összefüggő jogorvoslatok hiányával kapcsolatos panasza közlésre került a Kormány felé, és a kérelem többi részét elfogadhatatlannak nyilvánították.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1945-ben született és Novajon él.

5. Egy földterülettel kapcsolatos korábbi közigazgatási eljárás elhúzódása okán a kérelmező közigazgatási jogkörben okozott kártérítés iránt nyújtott be keresetlevelet 2003. május 21-én.

6. A Heves Megyei Bíróság elutasította a keresetet, de másodfokon a bíróság az első fok ítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

7. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet 2007. szeptember 13-án újfent elutasította.

8. Másodfokon a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet közbenső ítéletté minősítette és azt megváltoztatta.

9. 2008. január 31-én a másodfokú bíróság helyt adott a kérelmező keresetének és megállapította a közigazgatási hatóság felelősségét.

10. A kártérítési összeg vonatkozásában az elsőfokú bíróság 2009. december 23-án

hozott ítéletet.

11. Másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 2010. június 3-án lényegében helybenhagyta az ítéletet.

A JOG

12. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével.

13. A Kormány vitatta az érvelést.

14. A figyelembe veendő időszak 2003. május 12-én kezdődött és 2010. június 3-án zárult le. Az eljárás tehát két bírósági szinten több mint 7 évig tartott. Az ennyire hosszú eljárásra tekintettel a panaszt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

15. A Bíróság számos esetben megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek közt: *Frydlender kontra Franciaország* [GC], 30979/96. sz. ügy, § 43, ECHR 2000-VII).

16. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására késztetné. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

17. A kérelmező ezen túlmenően az Egyezmény 13. cikke alapján kifogásolta, hogy az eljárások elhúzódásával kapcsolatban nem állt rendelkezésére hatékony jogorvoslat.

18. A Kormány a témában nem nyilatkozott.

19. A Bíróság már megállapította, hogy a magyar jogban nem áll rendelkezésre hatékony jogorvoslat a polgári eljárások elhúzódása tekintetében (ld. *Bartha kontra Magyarország*, 33486/07, § 21, 2014. március 25). A Bíróság nem látja indokoltnak, hogy az abban foglaltaktól a jelen ügyben eltérjen.

Ebből következik, hogy az Egyezmény 13. cikkét is megsértették.

20. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján 4,000 euró összegű költségtérítés iránti igényt, valamint 3,000 euró összegű nem-vagyoni kártérítést követelt.

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A Bíróság nem lát ok-okozati összefüggést az Egyezmény-sértés és a vagyoni kár közt; így ezen igényt elutasítja. Ugyanakkor úgy véli, hogy a kérelmezőnek kétségtávol nem-vagyoni kára keletkezett. Méltányossági alapon ezért a kérelmezőnek 2,700 eurót ítél meg

ezen a címen.

23. A kérelmező ezen túlmenően 3,000 euró költségtérítés iránti igényt is előterjesztett, mely a Bíróság előtti eljárással kapcsolatban merült fel.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság esetjoga értelmében a kérelmező csak azon költségek megtérítését jogosult igényelni, amik tekintetében bizonyítja, hogy ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, és összecszerűségében ésszerűek. A jelen ügyben a Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra, valamint a fenti kritériumokra tekintettel 1,000 euró megítélését tartja ésszerűnek.

26. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, melyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelem 6. és 13. cikkel kapcsolatos panaszait;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 13. cikkét megsértették;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül a kérelmező számára:
 - i. nem vagyoni kár tekintetében 2,700 (kétezer hétszáz) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - ii. költségek tekintetében 1000 (ezer) eurót valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, és írásbeli kihirdetésre került 2015. október 15-én a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

André Wampach
helyettes hivatalvezető

Elisabeth Steiner
elnök